

**[Niels Eriksen.]**

Vi synes, at 30 år kunne være passende, og vi stiller ændringsforslag herom sammen med de konservative under nr. 10-13. Vi vil også gerne have lavet det sådan, at de, der ønsker afløsningen ved en kontant udbetaling, ikke bliver ringere stillet end dem, der får det fulde og lange statslån.

Ja, så er der endnu en ting, som jeg også gerne ville have ændret, lovens titel. Den er jo lang og lidet tidssvarende og dækker ikke det, der nu er meningen med loven. Vi stiller derfor sammen med det konservative folkeparti under nr. 1 ændringsforslag om, at loven kort og klart skal hedde jordbrugsloven. Jeg hørte nok, at hr. Chr. Rasmussen før sagde, at loven ikke omfattede herremænd og godsejere, og det ved jeg meget vel, men den omfatter i hvert fald mange landmænd, der ikke er statshusmænd, og den vil komme til at omfatte langt flere med det sigte, som loven nu får, og derfor vil det være rigtigt at give den en helt kort og neutral titel.

Ja, jeg skal om dette lovforslag yderligere kun sige, at vi anbefaler at stemme for de ændringsforslag, som landbrugsministeren har stillet med tilslutning fra hele udvalget, og at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af venstre og de konservative, og som jeg har skitseret.

Om de øvrige to lovforslag skal jeg ikke sige meget. Forslaget om opførelse af arbejderboliger på landet synes jeg er blevet forbedret ganske betydeligt. Vi er blevet imødekommet i retning af, at der nu bliver klarere regler i henseende til, hvordan man kan afløse de forpligtelser, man har indgået ved at få lån af den karakter. Strukturændringerne går jo ganske hurtigt i landbruget, og derfor kan der være opført ejendomme, som ikke længere svarer til det, der var tænkt, da de blev opført, og derfor er det helt naturligt, at der bliver mulighed for, at de kan få afløst deres forpligtelser og omsættes, og vi er ganske godt tilfreds med det, som nu kommer til at stå i loven.

Jeg skal lige nævne, at vi også synes, det er rigtigt, at byggearealet nedsættes fra 1.000 m<sup>2</sup> til 700 m<sup>2</sup>. Det er en naturlig følge af landsbyggeloven. Også for arbejderboligerne bliver der nu mulighed for at afløse jordrenten, og også dette er vi tilfreds med.

Om forslaget til udlånslov skal jeg ikke sige andet, end at jeg anbefaler det. Vi

er tilfredse med, at beløbet bliver forhøjet betydeligt; der bliver brug for disse penge. Men det, der for os er det afgørende, er, at loven nu må blive administreret på en sådan måde, at den bliver til virkelig støtte for en rationalisering af landbrugsbedrifterne.

**H. C. Toft:** Gennem flere år har landbo-kommissionen arbejdet med de spørgsmål, vi har til behandling her i dag, og de to lovforslag, jeg på det konservative folkeparti vegne skal give udtryk for vort syn på, er forslag til lov om landbrugsejendomme og forslag til lov om ændring i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme.

Jeg vil gerne her i dag sige, at i landbo-kommissionen har vi givet udtryk for det konservative folkepartis synspunkter, ved 3 førstebehandlinger her i folketinget har vi gentaget vore synspunkter, og i dag har vi fremsat 3 ændringsforslag til det forslag til lov om landbrugsejendomme, som landbrugsministeren har fremsat her i folketinget. Vi er af den samme opfattelse som dengang, da vi afgav betænkning i landbo-kommissionen, den samme opfattelse, som vi har givet udtryk for ved de 3 førstebehandlinger, og jeg vil gerne her om det ene af de 3 ændringsforslag, det konservative folkeparti har stillet, sige, at vi ønsker, at man ændrer paragraffen, hvorefter man forlanger af den, der har en enkelt landbrugsejendom, at den skal drives af beboerne, med andre ord, at han skal bo der. Det mener vi ikke er i overensstemmelse med den udvikling og de tendenser, der er i tiden, og derfor mener vi, at denne bestemmelse om, at ejendommen skal drives af beboerne, bør udgå af ministerens lovforslag.

Det andet forslag, vi stiller, er, at man går op til en fri sammenlægningsret på 100 ha. Når vi stiller dette forslag, er det ud fra ønsket om at nå frem til den størst mulige forenkling og den mindst mulige administration, for herefter ville det jo være sådan, at det afgørende for, om en sammenlægning kunne finde sted eller ej, var, om de pågældende ejendomme driftsmæssig var velbeliggende for hinanden. Ved at åbne adgangen til fri sammenlægning op til 100 ha mener vi, at det vil være muligt — om ikke 100 pct. så i al fald nær derved — at kunne udnytte de tekniske hjælpemidler, som er